

Pondělí 28. 7. 2008 od rána naznačovalo, že předpověď počasí bude pravdivá. Pláštěnky proto zůstaly schované. Prvnímu účinkujícímu na Kocouří scéně, **Jardovi Smejkalovi** a jeho kytaře, bylo pořádně horko. Jarda vyhrál v kategorii jednotlivců jako jediný soutěžící muž letošní Folkový kvítek. V Telči Jarda prokázal, že vládne krásným hlasem, jakých je a bude málo. Pro úplnost dodávám, že Jardu Smejka uvidíte a uslyšíte na letošním FOLKomínu 13. září 2008. Druhým účinkujícím byla dvojice Nestíháme - Petr Ovsenák a Honza Řepka. V tomto složení jsem viděl

Nes

tíháme

po delší době, protože Petr Ovsenák studoval určitý čas ve Španělsku. Psát o této dvojici v superlativech znamená se opakovat. Jen nevím, proč dramaturgie nedala tuto dvojici na zámeckou scénu?

Na této scéně jsme mohli vidět malý průřez dějinami jihočeského folku. Dějiny zahájil Žalman s obnoveným starým "Spolem". **Pavel Žalman Lohonka** oznámil, že slaví 40 let na pódiu. Není k tomu co dodat, jen popřát legendě z jihu Čech další dobré roky.

Pavlině Jíšové

, kterou lze, stejně jako třetího

Tondu Hlaváče

, nazvat folkovou legendou, to ten večer velmi sedlo. Její

Michal Němec a Jarda Svoboda

foto: Tomáš Pohl ©

nezaměnitelný "ječák" chvíli řezal jako nůž, chvíli ve skladbách jako *Prázdný schránky* nebo *Vic hříce P.*

vybuchoval. Takových zpěvaček jako je Pavlína Jíšová mnoho nemáme a v některých starých dobrých peckách je tato zpěvačka nezastupitelná.

Dřív než došlo k přestavbě jeviště, slavil Milan Medvěd Kolář své 55 narozeniny. Odpoledne byl vhozen oblečený do kašny na náměstí a ten večer dlouho přijímal gratulace od svého velmi početného štábu spolupracovníků až byla obava, že tím večer skončí.

Nestalo se tak a **Pavlina Jíšová** mohla představit současnou sestavu souboru **svých přátel**, konkrétně Pavla Malinu a Pavla Páju Peroutku. Koncert složený jen z autorských děl Pavlíny Jíšové by zabral mnoho hodin. Ten večer kromě skladeb z poslední desky

Andělé jsou s námi

nemohla chybět ani

Já, písnička

,
Goblén

a další poklady autorky. Vypomohla i dcera Adéla, letos na Folkovém Kvítku třetí, a určená díky své letošní plnoletosti k jiným soutěžím. Ale není lehké být věrnou podobou slavných rodičů. **Žalman** letos natočil další desku, kterou v poslední části večera na zámku tak trochu představil. Jinak ale nový "**Spol**" s čerstvým padesátníkem Petrem Novotným a manželi Brožovými nezklamal a ani nepřekvapil své věrné publikum, v čele se členy fanklubu v první řadě. O tom svědčí i to, že bylo třeba přistavovat lavice pro další diváky. Nocturno patřilo **Vladimíru Václavkovi** a za bicími sedícímu Miloši Dvořáčkovi mladšímu. Václavkova tvorba není určena pro rychlý a pohodlný konzum. Ale reakce publika, včetně dvou přídavek, svědčila o tom, že si Václavek cestu ke vnímavému posluchači najde.

Pokud jde o úterý 29.8. 2008, bylo jej možné ráno zahájit například něčím sladkým v cukrárně v hotelu Celerin. Příjemná obsluha v čele se stále usměvavou Jaruškou vám nabídne nepřebornou řadu dobrot z vlastní výroby. Nedávno jsem viděl film Vojzcek s Klausem Kinským v hlavní roli, natočený v polovině osmdesátých let minulého století. Převážná část záběrů je natočena právě okolo dnešního hotelu Celerin a v jeho okolí. Ještě před hudebními zážitky jsem s kamarádem navštívil expozici Slovanská epopej Alfonse Muchy v Moravském Krumlově. Mucha, rodák z Ivančic, maloval tento monumentální cyklus 18 let. Méně honosná a pompézní však byla odpolední vystoupení na Kocouří scéně. Písničkářku **Klár u Šimkovou** z Batelova u Pelhřimova možná znáte z Folkového kvítku či Dětské Porty. Zpěvem a hrou na flétnu ji doprovázela její kamarádka a

Novomanželé Žambochovi

foto: Tomáš Pohl ©

sousedka **Markéta Hárová**. K celkovému sympatickému dojmu z vystoupení dodávám, že Klára brzy nahradí Míšu Vadovou v kapele Jen tak tak. Pražskou kapelu

Pláče kočka

, hrající osmý rok, jsem viděl poprvé. S kapelou ve složení akordeon, housle a bicí hrávala i Jana Modráčková z kapely Traband, a to na bicí, které i vyučuje. Po několika písních jsem si řekl, že mě kapela příliš neoslovila, a že možná někdy příště.

Večerní hra na zámku byla zajímavou symbiózou. Zahájila kapela **Traband**, doplněná Robertem Škardou na bicí a zpěvačkou Janou Kaplanovou, kde se ale jedná jen o změnu příjmení z původního Modráčková. Psát o obsahu a sdělnosti textů a hudby Jardy Svobody by bylo opakováním toho, co bylo mnohokrát napsáno. Kdybych šel na jeviště, dal si na hlavu klobouk ležící na harmoniu, sundal bych jej a měl jej až do konce vystoupení smeknutý. S kapelou **Jablkoň** je to se mnou stejné, jako s Trabandem, takže bych Jardův klobouk nechal i

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 06 Srpen 2008 04:00

nadále smeknutý a to ne proto, že bylo horko. Krom skladeb, na které znalci této kapely čekají a které nikdy nezklamou, znělo i pro mě pár novinek pokračujících v trendu vynikající kvality a humoru celé kapely v čele s Michalem Němcem, na jehož výrazy a gesta vždy čekám, přestože je znám předem.

Na trio **Pacora** mi nezbyla síla, ale věřím, že to byl stejně silný zážitek, jako již několikrát.

Ve středu 30. 7. 2008 se v zámecké zahradě konala událost, která se i na festivalu občas přihodí. V poledne se tam bralo duo **Žamboši** ze Vsetína. Honza Žamboch řekl své energické "ano" Stáně Brahové, od poledne paní Žambochové, a Stáňa své "ano" radostně zakřičela. Stáně a Honzovi, oběma v bílém, to moc slušelo. Oddávajícím byl kastelán Míla Norek a svědčili manželé Trličíkovi. Svatebčanům hrálo trio v černém a v černých brýlích, při bližší identifikaci

Epy de Mye

z Jihlavy, a duo

Žofie Kabelková

a

Dušan Vainer

. Duo zazpívalo píseň čerstvého šedesátníka Jana Hammera ml. z filmu Šíleně smutná princezna a pak manželé sedli do kočáru a jeli vstříc dalším společným rokům. Tak, Žamboši, zlomte na té trati vaz!

Odpolední Kocouří scéna patřila dvěma kapelám. Pražský keltský **Jauvajs** k Telči patří. Členy kapely mám rád nejen jako muzikanty, ale i jako lidi. Proto se zdržím "zaujaté" kritiky a jen dodávám, že Jauvajsové měli zatím ze všech nejvíc diváků. Dcerka Anička manželů Jany a Kuby Linhartových dostala vloni sestřičku Lucinku, stejně krásnou a blondatou.

Protože bylo třeba stát ve frontě na zámek, druhou kapelu **Handl** s Lenkou Krausovou jsem s jejich bluegrassovými tóny slyšel jen zdálky.

Na večerní koncert se čekalo dlouho. Bylo avizováno, že byl vyprodán pár minut po zahájení prodeje. V Telči totiž po roční pauze a počtvrté vystoupil dubliňan **Glen Hansard** s moravskou dívkou

Markét

ou Irglovou

. Hansard přijel do Telče den předtím a před koncertem, v doprovodu své Markéty, jejich rodičů a sestry, si v cukrárně hotelu Celerin dal věneček a kávu laté. Krom té kávy však nad touto dvojicí visí stín slávy filmového Oskara za hudbu z filmu

Once

. Jak je zvykem, rádia hrála jejich

Falling slowly

tolikrát, že hrozí zprotivení se nejen písni, ale i autorů. Samozřejmě bulvární noviny přidaly několik osobních zpráv, včetně avizovaných hádek. Předskokana, stejně jako před dvěma roky, dělal Glenův irský přítel žijící v New Yorku,

Mark Geary

. Stejně jako před dvěma roky jsem u tohoto písničkáře cítil tak trošku padající stín jeho irského

Glen Hansard: "Celebrity nám můžou ..."

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 06 Srpen 2008 04:00

přítele. Pak ale přišel Glen Hansard se svou jako vždy proraženou kytarou a spustil vodopád svých křehkých i tvrdě vroucích melodií, doprovázen na klávesy i Markétiným hlasem. Je s podivem, že při jeho agresivním zacházení s kytarou mu praskla jen jedna struna, a že vždy vydrží i hlasivky. Glen Hansard při mluvených vstupech opakoval, že zůstává člověkem přes všechen humbuk se slávou a doslova, velmi volně přeloženo, řekl, že celebrity mu můžou? Byl to jeden z nejdelších a nejvyprodanějších koncertů. Že to byl koncert nejlepší si zatím říci netroufám, ale k nejlepším jistě patřil.

Nocturno patřilo gejzíru energie jménem **Anička Duchaňová** a jejímu představení ***La Kantýna***, s účinkující rajčaty, loutkami a rozdávanou Bloody Mary.